

60 години с пулса на времето!

Скъпи гости,

Чувствам се избрана и съм щастлива, че като директор на Техническа професионална гимназия „Стамен Панчев“ имам честта и удоволствието да Ви посрещна и приветствам с „Добре дошли“ на 60-годишнината на нашето училище.

Юбилеят на едно училище е празник на учители, ученици и родители – бивши и настоящи, на всички, за които стремежът към знание е състояние и потребност на духа.

Ще си позволя да се върна назад във времето, към началото

Ще се опитам да направя ретроспекция на изминалите години, да отбележа събития и личности, които са белязали пътя на гимназията до днес.

В Ботевград още преди 9-ти септември е съществувала малка работилница за ремонт и изработване на автомобилни каросерии, предимно за автобуси. Неин собственик е бил г-н Джамбов, самоук Българин, който се интересувал от новостите на времето. След като се върнал от Германия, отворил работилница и започнал производство. След 9-ти септември работилницата е била национализирана и постепенно започнала да се разширява. Докато прерасне в небезизвестния завод за автобуси „Чавдар“. Нуждата от квалифицирани производственици предопределя желанието на директора на завода Чавдар и Ботевградската общественост да поискат в града да се открие промишлено училище по специалността автокаросерийство. И така с решение №1146 на Министерския съвет през 1958 год е открито новото училище. За директор е назначен инж. Симеон Симеонов – инженер - технолог в завод Чавдар. Инж.Симеонов притежава необходимия опит - работил е като директор на техникума по превозни средства в гр.Марек и гр.Павликени. При откриването, училището не разполага нито със сграда, нито с инвентар, нито с машини и инструменти. За учебната 1958/59 г. са приети 70 ученици в две паралелки. Назначени са шест учители и един майстор.

Трудни времена... България започва да гради промишленост. Строят се заводи, училища, строят се пътища и язовири, строят се цели градове. Не е по различно и в новото училище. Директорът инж. Симеон Симеонов пише в летописната книга - „При големи трудности и несгоди протече първата учебна година, но въпреки всичко се положи основата на това ново професионално училище“. Наричам тези хора ентузиастични. Има нещо величаво и свещено в благородното дело да създадеш едно училище, да му вдъхнеш неповторим дух с търпение и всеотдайност. Първият випуск завършва през учебната 1960/1961 г, като през последната си година в училище, учениците изработват първия автобус с метална конструкция за нуждите на училището за шофьори в гр.Сливница, каросерии за товарни коли и кабинни. На петата

година от създаването си училището наброява 359 ученици в четири специалности - автокаросерийство, Машинни шлосери, стругаро-фрезисти, полупроводниково производство. Трудностите обаче продължават.

Години наред учениците ще се обучават в приземния етаж на Ботевградската прогимназия. Всяко лято заедно със своите учители ще помагат в строежа на по една работилница, която през учебната година ще ползват и като класна стая. Бавно, стъпка по стъпка ще се гради материалната база на новото училище.

През 1966г са положени основите на сградата за средно професионално техническо училище с главен инвеститор ЗПП Ботевград. Ще минат обаче още шест години докато учители и ученици влязат в своето училище. Ето какво пише директора на училището по това време инж.Цветан Вълков „Забележително и радостно събитие за ученици и учители от СПТУМ е влизането в новата просторна, слънчева сграда. Добре обзаведените кабинети, наличието на учебно-технически средства, учебно-производствения корпус осигуряват нормален и ефективен учебен процес“.

Идва времето на утвърждаване на училището, като ковачница на кадри за заводите в Ботевград и района. Важните неща са вече качество на обучението, повишаване квалификацията на преподавателите, участие на учениците визвън класните форми на работа. През 1974/1975 в СПТУМ се обучават 713 ученика, разпределени в 24 паралелки. Преподават 52 учители. Средният успех на учениците е 4,16. В края на годината е отчетено преизпълнение на производствения план - произведена е продукция за 268 000 лева. Всички завършили средното си образование започват работа в завод Чавдар, завода за резервни части и завода за полупроводникова техника. 240 ученика участват в клубове по ТНТМ. На национална изложба са класирани 2 експоната на клуба по бионика – електронна патица моделираща своя естествен аналог и крачкоход – модел на движението на живите организми. Учениците от клуба по картинг са втори в страната. Отборът по радиоелектроника е победител на окръжното състезание.Тези изпълнени със съзидателност години продължават до 2000година.

Отново трудни времена с объркани хора с объркани съдби. Време, в което ценностите, в това число и образованието, нямат значение. Думата „пари“ замества всичко. Ражда се една нова прослойка на обществото – социално слаби хора, трайно безработни, живеещи от детски и социални помощи. Тази прослойка отглежда много деца, живее в гета в ужасяваща бедност. На противоположния полюс умни, мотивирани млади хора напускат България. Професионалното образование бавно умира. Родителите не искат децата им да са работници, децата не искат да работят.

Броят на паралелките започва драстично да намалява. За учебната 2007/2008 г училището прави прием само на една паралелка. Учениците в училище са 170. За нас, учителите в ТПГ „Стамен Панчев“ това беше година на прелом, на отрезвяване, на

събуждане – отново се бяхме озовали с остаряла материално – техническа база и без ученици... Доведени до ръба на физическото оцеляване и залутани в стремежа си да се съхраним като личности, бяхме пропуснали нещо...И тогава, когато беше най-трудно се родиха мечтателите...

Ти можеш! Проект към ЕС по ОПРЧР . В него се обърнахме към нашите ученици. Ти който си социално слаб . Ти който трудно четеш! Ти можеш! Стига сам да решиш да промениш живота си. Ние казвахме - Ключовата дума е образование. До теб сме ние твоите учители. Това беше началото. Стратегията ни включваше:

1. Привеждане на материално – техническата база в съответствие с изискванията на бизнеса в Ботевград.
2. Качествена професионална подготовка

През 2010г училището спечели проект по Национална програма в размер на 100 000лв за закупуване на струг с цифрово програмно управление. Докато течеше ремонта по проекта, със средства от бюджета на училището ремонтирахме и шлосерната и старата стругарска работилница.

През 2012г. нов бе одобрен проект на стойност 100 000лв за цялостен ремонт на Автотранспортната работилница. Закупени бяха баланс машина, машина за смяна на гуми, компютърна диагностика, стенд за регулиране на светлините, газоанализатор.

2014г - трети спечелен проект за 100 000лв за закупуване на стенд за реглаж на преден и заден мост и цялостен ремонт на втора автотранспортна работилница.

Учебно производствения корпус стана едно от най-желаните места в училище. При такава материално-техническа база, с високо квалифицираните преподаватели, с които разполагаме не беше трудно да се утвърдим като водещо училище по автотранспортна техника в страната. Четири поредни години класирахме отбор за Националния кръг на състезанието ” Млад автомонтьор и водач на МПС”. Всяка година момчетата в отбора се сменяха, но отборът на ТПГ “Стамен Панчев” продължаваше да е там на финалната права и да печели купа след купа, медал след медал. Голям успех постигнаха и заварчиците. На Националния кръг на състезанието „Най-добър млад заварчик” Денис Златев се класира втори в страната. Отлично се представят отборите по приложна електроника, които участват в състезанието „Знам и мога” . Три поредни години в Габровския технически университет се провежда състезание между победителите от различните региони на България. Нашият отбор, като представител на Западна България два пъти заема трето място.Успехите в различните състезания издигнаха авторитета на гимназията, направиха я разпознаваема сред големите и водещи училища. Няма по-вълнуващ момент от този, в който видиш в очите на другия, че те е признал за по-добър. Разбира се, успехите в състезанията дадоха така необходимото самочувствие на нашите ученици.

Те повярваха в себе си, повярваха, че знанието и уменията, които притежават, ги правят свободни, а не статуса в обществото или цветът на кожата.

През тези години колективът на училището беше мобилизиран и сплотен. Всички преподаватели, при всяка възможност посещаваха домове, срещаха се с родители и разясняваха политиката и възможностите, които дава гимназията. Тайно от всички наричах моите учители Продавачи на надежда. Това бяха същите тези учители, които системата беше натикала в ъгъла. Тези учители, които ежедневно търпяха капризите на родители, които се намираха на светлинни години от образованието, търпяха обидите на неграмотни и разглезени ученици, които имаха права. Тези учители, които от водачи се бяха превърнали в продавачи на надежда. Образователната система търпеше промяна след промяна, а в училище влизаха все по-неграмотни деца, за които идването на училище беше развлечение.

През 2015/2016 учениците ни вече наброяваха 264. Това ни подсказа, че избраният път е верен и новата ни стратегия беше още по-смела. Тя включваше отново само две точки:

1. Участие на ученици и учители в международни проекти
2. Широко застъпване на чуждоезиковото обучение в гимназията.

През 2012, 2014, 2015г - три реализирани проекта към програма Еразъм+ . 100 наши ученици посетиха Технически колеж „ЕдмондНиколау“ в Букурещ, Средно техническо училище в Братислава и Средно техническо училище в Шибинек, Хърватска. Учениците проведоха триседмична мобилност в тези училища. Запознаха се със свои връстници. Преподаваха им преподавателите на партньорските училища. По време на престоя си посетиха Парламента на Румъния, Университетите в Букурещ и Братислава, заводите на Фолксваген, Замъците на Виена. Там, в сърцето на Европа те имаха възможност да се почувстват равноправни нейни граждани. 20 учители обмениха опит със свои колеги в партньорските училища. Пътуванията извън България ни дадоха възможност да си сверим часовника. Притежавахме по- добри работилници, но те имаха по-различна организация на обучение. Това което направи впечатление на всички беше факта, че всички техни ученици говореха английски.

През учебната 2016/2017година в ТПГ „Стамен Панчев“ беше приета една паралелка с интензивно изучаване на английски език, през настоящата учебна година паралелките са: една с интензивно и две с разширено обучение по английски език. За тези ученици са създадени чудесни условия за обучение. Убедена съм, че успехите няма да закъснеят.

През тази учебна 2018/2019 година учениците ни наброяват 385 в дневна форма на обучение. Едно достатъчно голямо професионално училище. Училище, в което 60 години поколения български учители създават традиция в професионалното обучение с любов и грижа към всеки ученик . След вдъхновеното начало, самочувствието от успеха, болката от разрухата и усилията и ината да се изправим,

днес ние продължаваме да сбъдваме мечтите си. Когато инж. Соня Малинчева ми предаде щафетата тя ми подари бухал – символ на мъдростта и знанието с думите „Обичай нашето училище, така както аз го обичах“. Декларирам, че аз и моят екип ще издигнем много високо факела на знанието да гори, за да могат всички деца, които имат потребност да го виждат. И ако бог ми даде сили и време, ще изведа училището там където му е мястото – в първите редици. За да мога да кажа на следващия директор „Обичай нашето училище, така както аз го обичах - с цялото си сърце“.